

[Anne Grete Holmsgård]

det jo så herligt, at man kan få dem til at lave noget andet i hvert tilfælde i 2 år. Så når det kommer til stykket, synes jeg, at det hele hænger ganske godt sammen. Det har bare ikke en snus at gøre med prisstop eller avancestop eller før den sags skyld med prisbegrænsning eller med avancebegrænsning.

Og så til ændringsforslagene. De ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 211, er alle sammen stillet af SF, og dem kan vi tilslutte os. Nr. 1, nr. 3, nr. 4, nr. 6 og nr. 7 handler alle sammen om at flytte datoen for ikrafttrædelse fra 27. marts til 1. marts 1985, og jeg kunne forstå, at denne revolutionerende række ændringsforslag kunne den konservative ordfører under ingen omstændigheder spise, og det kunne den radikale ordfører heller ikke. Hvad er det så, det handler om? Det handler om, at der er nogle, der er smartere end andre, sådan er det altid. De, der var smartest i denne sammenhæng, skyndte sig selvfølgelig, da de vidste, der ville komme en sådan sminkelov, at sende brev ud til deres kunder, hvori der står: Desværre, omkostningerne på vores råvarer og prisstigninger fra udlandet osv. har gjort, at vi fra dags dato – eller rettere sagt ikke fra dags dato, fra i forgårs eller fra 10 dage forud for, at brevet er skrevet – er blevet nødt til at forhøje vores avancer med et eller andet sted mellem 3 og 4 pct. Venlig hilsen osv.

Det er klart nok, at de, der var hurtigere nok i vendingen, skyndte sig at få smækket dette her ud, for så havde det i hvert tilfælde overhovedet ingen betydning. Man var sikker på, at man kunne få en pæn meravance igennem. Jeg synes egentlig, det er underligt, at disse retfærdige, rimelige borgerlige politikere, som altid har så travlt med at tale om, at der må være lighed for Loke såvel som for Thor, ikke engang vil være med til, at man i det mindste lukker det hul. Så kunne jeg forstå, at årsagen var, at hr. Flemming Hansen var kløvs i det med forklaringen i bemærkningerne til ændringsforslagene. Han havde nemlig troet, at det var med tilbagevirkende kraft, man lovgav. Det er det ikke, men nu har han selvfølgelig mulighed for at sidde og læse det igennem, mens jeg lige taler færdig heroppe. Ændringsforslagene går ganske enkelt ud på, at det er den avance, man havde inden den 1. marts, man må tage efter den 27. marts, og det kan altså ikke siges at være med tilbagevirkende kraft.

Men det svarer i virkeligheden til en situation på arbejdsmarkedet, hvor en gruppe lønmodtagere f.eks. et par dage inden den 27. marts havde fået forhandlet et overenskomstresultat igennem over for deres arbejdsgiver på plus 7 pct. og denne arbejdsgiver ikke var medlem af Dansk Arbejdsgiverforening. Så ville det i virkeligheden svare til, at man skulle have strøget resultatet bag efter. Det er lige præcis det, regeringen gør, når det drejer sig om lønmodtagerne, men altså ikke om disse smartere af de smarteste inden for erhvervslivet.

De øvrige ændringsforslag til pris- og avancebegrænsningen kan vi også stemme for. Det gælder spørgsmålet om, at afskrivninger ikke skal være en af de omkostninger, man kan indregne i bruttoavancen. Det finder vi ganske rimeligt, idet afskrivningerne jo faktisk er det skattebegreb, man opererer med, og det svarer altså ikke helt til det reelle omkostningsbegreb, det ved alle herinde. Det er da rigtigt, at der er nogle omkostninger i det, men der er også nogle fiktive omkostninger i det, og det gælder bl.a. indekseringen af afskrivninger, som den tidligere socialdemokratiske regering desværre nåede at få igennem, inden den gik af. Vi kan derfor støtte det ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 5 handler om, at man skal forholde sig til enhedsomkostningerne, når man udregner bruttoavancen. Det kan vi også støtte. Der er jo ingen grund til, at lønarbejderne først bliver snydt for produktivitetsstigningen ved, at der pr. lov er fastlagt lønrammer, og så bagefter skal bøffes til at betale det hele igen over stigende priser. Det synes jeg i hvert tilfælde er en lige lovlig smart form for dobbeltkonfekt at smække ind i lovforlaget, så vi støtter ændringsforslaget; i virkeligheden burde det også være et forslag, der kunne støttes af de borgerlige, hvis de overhovedet mener noget med det, men det gør de øjensynlig ikke.

Til sidst vil jeg lige sige om dette lovforslag, at jeg synes, det er ret bemærkelsesværdigt, at den omkostningslettelse, man giver arbejdsgiverne via det forhold, at staten overtager en del af ATP-indbetalingerne, ikke skal give sig udslag i, at priserne bliver nedsat, for det skal det jo ikke. Kun i det øjeblik man ønsker at øge avancen, skal man modregne det, og så skal man lige huske på, at chancen for at blive fanget er meget lille,